

Foster Bailey

Det åndelige hierarki

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

DET ÅNDELIGE HIERARKI

Foster Bailey

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Det åndelige Hierarki

Af Foster Bailey
Fra *Running God's Plan*

(Oversættelse og redigering Thora Lund Møllerup & Erik Ansvang)

Den guddommelige plan

Der er en hensigt og en plan for planeten og menneskeheden. I åndsvidenskaben kaldes planen for "den guddommelige plan". Inden for bestemte grænser kontrollerer og udfører menneskeheden planen i praksis, med det er det åndelige hierarki, der leder processen. Men hvad er det åndelige hierarki? Hvad gør det? I nutiden ved esoterikere mere om planetens åndelige hierarki, end menneskeheden nogen sinde tidligere har vidst, og det medfører et stort ansvar. Men menneskeheden er blevet inspireret til at gøre Hierarkiet mere almindeligt kendt ved at beskrive Hierarkiet og mestrene med rationelle og logiske begreber.

Det følgende skrives i erkendelse af, at omtalen kan være gavnlige, og informationerne er i store træk baseret på den tibetanske mester Djwhal Khuls arbejder. Det er sandsynligvis ikke nødvendigt at gentage den kendsgerning,

at informationerne ikke skal betragtes som autoritative. De er i sagens natur ufuldkomne, men det billede, der skitseres, er nok det bedste, der kan gives på nuværende tidspunkt. I nærmeste fremtid vil menneskeheden få langt mere at vide, efterhånden som Hierarkiets fysiske tilsynkomst bliver en realitet. Jo større forståelse offentligheden i mellem-tiden får om realiteterne, jo bedre er det for menneskeheden, og modstanden mod Hierarkiet og dets arbejde vil blive mindre.

Den overordnede styring

Jordens åndelige hierarki er meget gammelt – lige så gammelt som menneskeheden. Det blev skabt i den tidlige atlantiske periode, dengang tankesindets gnist blev indpodet i dyreriget, og menneskeevolutionen blev indledt.¹ I begyndelsen kom menneskehedens ledere fra andre dele af solsystemet. Det var nødvendigt, for menneskeheden havde endnu ikke udviklet egne ledere. Uden hjælp udefra, ville der ikke have været bevidstheder, som kunne lede planen, udviklingen og hensigten med Jorden. Det er naturligvis et spørgsmål om tro, men det er ikke forkert at tro på noget, for det er forudsætningen for, at man kan leve i overensstemmelse med det, man tror på. I nutiden har navnlig menneskehedens største intelligenser holdninger og overbevisninger som udgangspunkt for deres opfattelse og handlinger.

Udviklingen og tiden gik, og gradvis blev Hierarkiets oprindelige interplanetariske medlemmer frigjort fra ledelsesopgaven, og deres ansvarsområder kunne overtages til medlemmer af menneskeheden, der havde opnået den nødvendige udvikling og visdom. I nutiden består Hierarkiet af mennesker, der har udviklet sig på Jorden. De har opnået mesterskab i den forstand, at de mestrer alt i menneskelivet. Det er menneskehedens eget åndelige hierarki. Der er ingen af mestrene, der ikke har levet i fysiske legemer og er blevet fristet og testet, sådan som de øvrige medlemmer af menneskeheden i øjeblikket bliver det. Alle mestrene har kæmpet, men de har desuden overvundet alle vanskelighederne.

¹ I Åndsvidenskaben kaldes det for "individualisering", hvor en ånd (monade) forbinder sig med den adskilte personlighed, og den fødes derefter ikke mere som dyr, men som menneske.

Hierarkiets overhoved

Hierarkiets overhoved er mesteren Kristus. Han har andre navne i andre religioner. Og Kristus er et menneske. Det er en stor misforståelse at tro, at han alene er overhoved for én religion – kristendommen – og ikke for alle religioner. Han er som sagt et menneske, og han lever og arbejder i en menneskekrop. Han har aldrig forladt menneskeheden, for iflg. åndsvidenskaben er han inkarneret på det fysiske plan. Og han vil igen vise sig offentligt. Han skal ikke nødvendigvis fødes som et barn og vokse op.² Han har fungeret som leder af Hierarkiet i en normal cyklus på 2.250 år, og han er det første menneske, der fortsætter sin funktion på planeten i endnu en cyklus. Han er den største succes, menneskeevolutionen nogen sinde har udviklet.

Hierarkiet er en 2.-stråle organisation, og Kristus og hans ashram er "på 2. stråle". Det er logisk, for solsystemet er det andet system i en udvikling på tre manifestationer, og solsystemets Sollogos er en 2.-stråle Logos. De syv stråler strømmer til solsystemet fra kosmos, og de syv energier er udtryk for det guddommelige liv i aktivitet. Alle Hierarkiets mestre er karakteristiske ved deres sjæls strålekvalitet, og alle syv stråler kommer til udtryk via Hierarkiet. Det er en nødvendig forudsætning for den fuldkomne udarbejdelse af den guddommelige plan.

Menneskets udvikling inkluderer fem store bevidsthedsudvidelser, der også kaldes *indvielser*. Alle medlemmerne af Hierarkiet har

² Den tibetanske mester Djwhal Khul oplyser, at mestre er i stand til at tiltrække atomart fysisk stof samt astral og mental substans og samle stoffet til et Mayavirupa – et legeme. De skaber legemet med deres vilje, de kan bruge det ved hjælp af viljen, og de kan lade det forsvinde ved hjælp af viljen.

bestået alle fem indvielser, og nogle har endda taget sjette og syvende indvielse. Det medfører, at de har nået alle de åndelige mål for menneskets evolutionsproces på Jorden. Det er årsagen til, at de kaldes *visdommens mestre*.

Vesten og Østen – maskulin og feminin

Vestens civilisation er forholdsvis ung. Østens civilisation er langt ældre. Derfor var Hierarkiets første medlemmer, som stammer fra menneskeheden, naturligvis orientaler. Det har imidlertid ændret sig – specielt de senere år – og der er efterhånden et voksende antal vesterlændinge. Nogle af visdommens mestre lever i fysiske legemer og enkelte er gift. Sammen med andre mestre vil de vise sig offentligt og deltage synligt i det ydre liv i forbindelse med Kristi genkomst.

I flere tusinde år har kvinder generelt været mere følelsesmæssigt polariseret end mænd. Evolutionens mål i den nuværende indoeuropæiske race er udvikling af tankesindet, og derfor har mænd haft en responsmæssig fordel. I nyere tid er balancen ved at blive genoprettet. Hvis man ved, at et menneske kan inkarnere i en mandekrop i et liv og i en kvindekrop i det næste, er det indlysende, at der ikke er tale om mangel på balance, for hvordan skulle et menneske kunne opnå en fuldkommen beherskelse af alle sine problemer, hvis det aldrig inkarnerede som enten en mand eller som en kvinde? Hvis man mener, at reinkarnation ikke er en kendsgerning, mener man samtidig, at den guddommelige plan er blottet for retfærdighed, sådan som den kommer til udtryk i menneskets evolutionsproces. Og det er ikke udtryk for nogen uretfærdighed, hvis menneskets sidste inkarnation før mesterindvielsen er i skikkelse af en mand. Der er uden tvivl en mere grundlæggende årsag. Desuden skal man huske, at livet på planeten også omfatter devaevolutionen (billedet til

højre er et eksempel på en deva). En del af devaerne kalder de kristne for engle. Devaevolutionen har en feminin grundtone i modsætning til menneskeevolutionen, som har en maskulin grundtone.

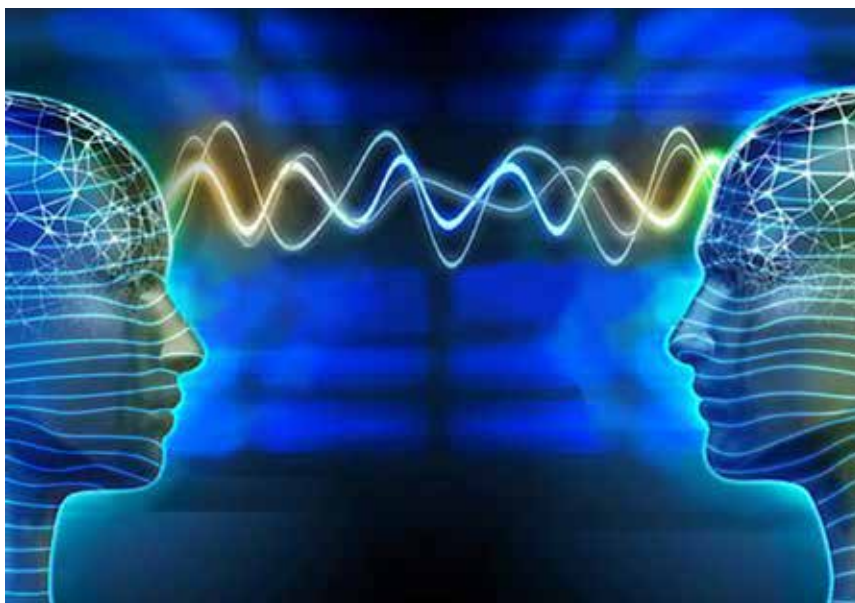

Højere og lavere bevidsthed

I den nuværende udviklingsperiode lever mennesket i sin personligheds bevidsthed, som for det meste er polariseret i astrallegemet (følelserne) og delvis i det lavere mentallegeme (konkret tænkning), mens visdommens mestre lever på planet over mentalplanets højere niveauer (kausalplanet eller sjælsplanet), dvs. på det buddhiske plan (intuition). Mestrene skal derfor opfattes som sjælsstyrede mennesker. Deres personlige bevidsthed er blevet forvandlet til gruppebevidsthed. Sjælsbevidsthed og gruppebevidsthed er lige så naturlig for mestrene, som personlig selvbevidsthed er for gennemsnitsmennesket. De, der studerer åndsvidenskab, har lært, at sjælens grundlæggende egenskaber er kærlighed, visdom, intellektuel kapacitet, rigtig handlemåde, gruppebevidsthed, viljekraft, venlighed og glæde. Det er integrerede egenskaber, der er helt naturlige udtryk for mestrene. De kaldes derfor også "medfølelsens mestre", for de har et overblik og en forståelse, som giver dem ubegrænset forståelse og tålmodighed. Deres bevidsthed er uafhængig af tiden, sådan som almindelige mennesker kender den, undtagen når mestrene fungerer i den fysiske verden.

Mestre og menneskehed

Den naturlige kommunikationsform mellem mestrene er *mental telepati*. Det er deres form for "sprog". Fuldkommen mental forbindelse umuliggør misforståelser og skjulte hensigter. Fuldkomment samarbejde er derfor uundgåeligt. Fremskredne disciple opmuntres til at træne deres telepatiske evner. Mental telepati virker omgående, for den fungerer hinsides tid og rum. Selv på det fysiske plan bliver en telepatisk meddelelse, som er formuleret på afsenderens sprog, uden forvrængning modtaget på modtagerens sprog. Hierarkiet har derfor ingen sprogbarrierer.

Mestrene bryder aldrig "spillets regler". De er bundet af nogle få men ubetingede krav, der er udtryk for deres forpligtelser over for den guddommelige hensigt. I Vesten kaldes det bedst kendte krav nogle gange "fri vilje". Menneskeheden har ret til frit at vælge, hvad den vil, og det er en frihed, der aldrig begrænses af mestrene, uanset om de valg, der træffes, er meget forkerte, eller hvis menneskeheden ligefrem forsinker den guddommelige plan. Mestrenes indflydelse dominerer aldrig disciplene.

Det kan være lidt vanskeligt at forstå visdommens mestres funktion som en fuldkommen integreret organisme, der er højt hævet over organisatoriske begrænsninger, og hvor de enkelte medlemmer er forenet med Kristus og med hinanden i bestræbelsen på at fremme den guddommelige plan for menneskeheden. Mestrenes motiver og hensigter overgår selv den mest effektive form for virksomhedsledelse, der er udviklet for at opfylde personlige og egoistiske interesser, og mestrene er langt bedre informeret.

Hierarkiets projekter

Hierarkiet holder en stor konklave eller konference to gange i hvert århundrede. Her gennemgår de det hierarkiske program, bedømmer menneskehedens åndelige niveau, overvejer muligheden for yderligere hjælp til udviklingen, tager stilling til nye hierarkiske projekter, og der foretages ændringer i Hierarkiets fokusering og prioritering.

Det siges, at Hierarkiets opmærksomhed for tiden er specielt rettet mod tre aspekter af menneskehedens aktiviteter – religion, uddannelse og regering. Det betyder i praksis, at verdenstjeneres arbejde inden for de tre områder har en særlig chance for at bære frugt på grund af hierarkisk støtte.

Afrika

Ved en af Hierarkiets konferencer blev det eksempelvis besluttet at stimulere befolkningerne på det afrikanske kontinent. Det skete under overopsyn af Manuen, der er leder af den afdeling af Hierarkiet, der beskæftiger sig med regeringer. Formålet var at frigøre og løfte de mørkhudede menneskeracers bevidsthed. Det medførte en voldsom bevægelse overalt på det afrikanske kontinent. Nye nationer blev dannet, og de blev medlem af *De Forenede Nationer*. Ulandshjælpen strømmer stadig til kontinentet, analfabetismen er under afvikling, der er fokus på sundhedsproblemer og dyrkningsmetoder forbedres. Det hele er i overensstemmelse med Hierarkiets intention. Apartheid (raceadskillelse) var et forsøg på at holde de hvide ved magten, og det var imod Hierarkiets ønsker. Apartheid er separatistisk og vil

altid slå fejl. Indtil videre har Hierarkiets afrikanske projekt været en stor succes.

Rusland

Et andet hierarkisk projekt, som blev vedtaget på et hundredårskonklave, var en beslutning om at løfte bevidsthedsniveauet hos det russiske folk, der omfattede mange millioner. I løbet af få år gav indsatsen overraskende resultater, og det er stadig en enestående hierarkisk succes. Tilsyneladende håbløst analfabetiske bønder blev stimuleret på en måde, så bønderne fik chancen for hurtigt at udvikle sig til industriarbejdere. Analfabetismen er udryddet i Rusland, og sundhedsvæsenet er nu udbredt til områder, hvor det ikke fandtes tidligere. Fødevarerproduktionen er steget og underernæringen er afhjulpet. Der er skabt en ny middelklasse med voksende forventninger og krav, som regeringen er nødt til at anerkende. Sådan var det ikke i Rusland i tidligere tider. Men diktaturets forbandelse blev påtvunget en ny ideologi oppefra eller indefra. Og Hierarkiets hensigt vil til sidst blive opfyldt. Det største problem er altid anvendelse af totalitær aggression i udenrigspolitik, ledernes magtbegær og tåbelige forestillinger om verdensherredømme. Det er tendenser, der aldrig indgår i Hierarkiets planlægning.

Kina

Kulturrevolutionen i Kina var også et hierarkisk projekt, og der skete overraskende ændringer på kort tid. Revolutionen fik det kinesiske folk til at ændre tænkemåden. Den kollektive tænkning er et vigtigt grundlag for nationale reformer. Ændringer, der med magt påtvinges oppefra af diktatorer og ideologiske ledere, holder ikke på længere sigt. Tvang og diktatur vil altid blive fortrængt af folkets intelligente tænkeevne.

Der er ca. 1,4 mia. mennesker i Kina og ca. 150 millioner i Rusland. Det betyder, at livet er blevet stimuleret for over 1,5 mia. mennesker plus 1,1 mia. i Afrika – næsten en tredjedel af Jordens befolkning. Analfabetismen var udbredt i de enorme folkemasser, de havde ingen sundhedsvæsen, de havde

ingen indflydelse på deres livsbetingelser, de havde ingen mulighed for at forhindre uretfærdigheder og udnyttelse, og – værst af alt – de havde mistet håbet om at finde en vej ud af lidelserne. I det enorme land Kina er der opnået følgende:

1. De nøgne bjerge er igen blevet beplantet med store skove.
2. Hvede- og risproduktionen er steget til et niveau, man aldrig tidligere har opnået.
3. Industrien er vokset eksplosivt.
4. Nye bygninger af mursten og med tegltag har erstattet lerklinede huse med stråtag.
5. Nye varer strømmer ud af tusindvis af fabrikker, der betjenes af mennesker, som aldrig før har brugt andet end simple landbrugsredskaber.

Rig og fattig

De veluddannede hvide racer i den privilegerede vestlige verden gav ikke de lidende befolkninger håb, hjælp eller redning. Nogle begrænsede, ynkelige og utilstrækkelige forsøg på velgørenhed gjorde ikke situationen bedre, selv om de var udtryk for god vilje. Rige nationer giver penge til fattige lande, men fortsætter med at støtte skruppelløse og korrupte diktatorer pga. politiske interesser, og de er mere interesseret i handels- og konkurrencemæssige fordele. En politik, der er baseret på at få indflydelse på andre lande, vil altid slå fejl på længere sigt, men den kræver desværre mange menneskelige ofre.

Europa

Et andet hierarkisk projekt var foreningen af Europas nationer i et fredeligt og samarbejdende fællesskab. Det var og er ikke hensigten, at der skal skabes en ny fælleseuropæisk regering eller et fælles sprog, men at der skabes sunde nationale forbindelser for at udvikle medmenneskelig velfærd i medlemslandene – uden national stolthed – uden nationale ambitioner og fordomme – uden undertrykkelse fra magtbegærlige lederes side – og uden unintelligente og misforståede forsøg på at skabe fred og tryghed ved hjælp af våben og militær magt.

Det hierarkiske projekt i Europa har en helt anden karakter end initiativerne i Afrika og Rusland. Det blev indledt under navnet "Pan Europa". Mange metoder blev prøvet for at stimulere planen, men idéen fik ikke tilstrækkelig opbakning fra befolkningerne, som var præget af national stolthed og fast forankret i troen på nationalisme og egoisme. Det drejede sig om absolut intelligente mennesker, som var velorganiserede, veluddannede, politisk bevidste men desuden alt for stolte af deres nationale egenart og deres forskelligheder, og de var overbeviste om, at de havde ret i alle deres synspunkter. Det udgjorde et meget stort problem, men den "europæiske mester" prioriterede løsningen af problemet meget højt.

Et forsøg gik ud på at begynde med at forene befolkningen i Rhindalen ved at bruge floden som samlende element. Det var en discipels forsøg, men det lykkedes ikke. Det næste forsøg lykkedes – *det europæiske fællesmarked*. Det tog udgangspunkt i handel, og det har indtil videre været en succes. Vesteuropa står for ca. 40% af verdens udenrigshandel, og det betyder, at projektet – hvis det fortsætter med at være en succes – vil række langt ud over medlemsnationernes egen økonomiske velfærd.

EU er ikke en superstat, der har større magt end de enkelte medlemslande. EU kan ikke sammenlignes med forholdet mellem regeringen og de enkelte stater i USA. EU er udtryk for medlemslandenes interesser. Og EU har ingen hær. Det europæiske fællesskab holdes sammen af gensidig tillid og respekt, som er grundlaget for det nødvendige samarbejde til gavn for medlemslandene på de områder, hvor de har fælles interesser. Det kræver den størst mulige fleksibilitet. Det er et lysende eksempel på et internationalt samarbejde, som rummer alle principperne for rigtige menneskelige relationer.

Verdensregering?

EU er en grundmodel for den form for verdensregering, som måske i sidste instans bliver resultatet af globaliseringen og menneskehedens voksende integration, når menneskeheden indser, at den udgør en uadskillelig enhed med fælles interesser og fælles skæbne. Iflg. åndsvidenskaben er forudsætningen for Kristi genkomst, at der er en vis grad af fred og stabilitet i Europa. Det kræver en reformering af de nationale europæiske målsætninger, og fællesmarkedet og fælles handelsaftaler udvides gradvis til også at omfatte langt mere end økonomiske fordele for medlemslandene. Derfor er EU et vigtigt aspekt i den hierarkiske planlægning.

Menneskeheden nærmer sig afslutningen på separatismens store illusion, og det har stor betydning for Hierarkiets planer for menneskeheden og planeten. Den praktiske nødvendighed af at integrere Den Nye Tidsalders bevidsthed om verdensenhed påtvinges alle mennesker og nationer af verdenssituationen. Erkendelsen af at det er en kendsgerning, at alle mennesker uden undtagelse overalt i verden er medlemmer af en gigantisk familie, er selve essensen af det menneskelige og åndelige fremskridt, som Hierarkiet stræber efter.

VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk